

19th Iranian Soil Science Congress
2-4 December, 2025

نوزدهمین کنگره علوم خاک ایران
۱۱ تا ۱۳ آذرماه ۱۴۰۴

۰۴۲۵۰-۳۲۰۳۱

مدیریت جامع نگر و هوشمند خاک و آب

Holistic and Smart Soil and Water Management

دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran

کارکردهای بومسازگان حشرات خاکزی به عنوان زیست نشانگرهای کیفیت خاک

محمد مهدی ربیعه^{۱*}

۱- استادیار گروه گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بیرجند، ایران
(mmrabie@birjand.ac.ir)

چکیده

حشرات خاکزی نقش کلیدی در پایداری اکوسیستم خاک ایفا می کنند و با فعالیت‌هایی مانند حفر تونل، مخلوط کردن ذرات و انتقال مواد آلی، ساختار، تهویه و نفوذپذیری خاک را بهبود می بخشد. این موجودات با تسریع تجزیه مواد آلی و پراکندگی میکروارگانیسم‌ها چرخه عناصر غذایی را تقویت کرده و باروری و سلامت اکوسیستم خاک را ارتقا می دهند. به دلیل حساسیت بالای حشرات خاکزی به تغییرات محیطی، گروه‌هایی مانند پادمان‌ها، سوسک‌های Carabidae و Scarabaeidae به عنوان زیست نشانگرهای مؤثر برای ارزیابی کیفیت خاک شناخته می شوند و می توانند هشدارهای سریع در برابر آلودگی‌ها و فشارهای انسانی ارائه دهند.

در ایران، تنوع بالای حشرات خاکزی، به ویژه پادمان‌ها و سایر بندپایان خاکزی، فرصت ارزشمندی برای پیش‌زیستی و مدیریت خاک فراهم می کند. گرچه مطالعات تاکنون بیشتر توصیفی و فهرست‌برداری گونه‌ای بوده، زیرساخت لازم برای کاربرد عملی آن‌ها در ارزیابی فشارهای محیطی و اصلاح خاک فراهم شده است. زیست‌فناوری خاک نیز با بهره‌گیری از حشرات خاکزی و سایر ارگانیسم‌ها، از جمله استفاده از اصلاحگرهایی مانند بیوجار، کیفیت، پایداری و خودپالایی خاک را بهبود می بخشد. ادغام پیش‌زیستی حشرات خاکزی با رویکردهای زیست‌فناورانه می تواند به مدیریت پایدار خاک، افزایش بهره‌وری و حفاظت بلندمدت از منابع خاک در ایران کمک کند.

واژگان کلیدی: حشرات خاکزی، زیست نشانگر، کیفیت و سلامت خاک، تنوع زیستی خاک، زیست فناوری خاک

مقدمه

حشرات خاکزی یکی از گروه‌های کلیدی بی‌مهرگان خاک هستند که نقش‌های اکولوژیکی متنوع و حیاتی در اکوسیستم‌های خاکی ایفا می‌کنند. این نقش‌ها شامل تجزیه مواد آلی، تهویه خاک، بازچرخانی عناصر مغذی و تسهیل فعالیت میکروبی می‌باشد (Lavelle & Spain, 2001) به دلیل حساسیت بالای حشرات خاکزی به تغییرات محیطی، از آن‌ه به‌عنوان زیست‌نشانگرهای مناسب برای ارزیابی کیفیت و سلامت خاک استفاده می‌شود (Delgado-Baquerizo et al., 2020).

حشرات خاکزی شامل گروه‌های متنوعی از حشرات هستند که هرکدام نقش ویژه‌ای در اکوسیستم خاک دارند. از جمله مهم‌ترین گروه‌هایی که به سوسک‌ها (Coleoptera)، مورچه‌ها (Formicidae)، دم‌چنگلان (Diplura) و برخی گونه‌های مگس‌های خاکزی (Sciariidae, Mycetophilidae) اشاره کرد (Langraf, V., et al., 1997). از گونه‌های شاخص می‌توان به سوسک‌های خانواده Carabidae مانند *Carabus coriaceus* و *Pterostichus melanarius* اشاره نمود که نقش مهمی در تهویه و باروری خاک دارند (Lal, R., 1988). نوع گونه‌ای این حشرات در محیط‌های مختلف به‌طور قابل توجهی متفاوت است و اغلب با کیفیت و ساختار خاک مرتبط است. بوم‌سازگان حشرات خاکزی شامل شبکه‌های پیچیده‌ای از تعاملات بین گونه‌های مختلف حشرات، میکروارگانیسم‌ها و اجزای فیزیکی و شیمیایی خاک است که عملکرد اکوسیستم را شکل می‌دهد (Lavelle & Spain, 2001). این حشرات با فعالیت‌های خود مانند تونل‌زنی، تغذیه از مواد آلی و پراکندگی میکروارگانیسم‌ها، اکوسیستم خاک را به صورت پویا تنظیم می‌کنند. مطالعات فون حشرات خاکزی در خاک‌های جنگلی، کشاورزی و مراتع نشان داده است که گونه‌های غالب و ترکیب جمعیتی آن‌ها می‌تواند شاخصی قابل اعتماد برای نوع و کیفیت خاک باشد (Rousseau et al., 2013).

ایران با تنوع اقلیمی و خاکی گسترده، میزبان جمعیت‌های متنوعی از حشرات خاکزی است که هنوز بسیاری از گونه‌ها و نقش‌های اکولوژیکی آن‌ها به‌طور کامل مطالعه نشده‌اند. بررسی جمعیت و تنوع این حشرات در خاک‌های زراعی، باغ‌ها و مناطق طبیعی می‌تواند اطلاعات مهمی برای مدیریت پایدار خاک و حفظ تنوع زیستی ارائه دهد. هدف از این مطالعه بررسی کارکردهای بوم‌سازگان حشرات خاکزی و ارزیابی توانایی آن‌ها به‌عنوان زیست‌نشانگرهای کیفیت خاک در اکوسیستم‌های مختلف ایران است. این تحقیق می‌تواند به توسعه روش‌های پایش زیستی و زیست‌فناوری خاک کمک کرده و اطلاعات پایه‌ای برای مدیریت پایدار خاک فراهم آورد.

شکل ۱- دو گونه از پادمان که از خاک‌های کشاورزی استان خراسان جنوبی جداسازی شده است.

نقش حشرات خاکزی در حفظ کیفیت خاک

حشرات خاکزی مانند سوسک‌ها، مورچه‌ها و کرم‌های خاکی با فعالیت‌های فیزیکی و بیوشیمیایی خود تأثیر مهمی بر کیفیت خاک دارند. فعالیت‌های تونل‌زنی و حفر کانال‌های زیرزمینی توسط این حشرات باعث بهبود ساختار خاک، افزایش تهویه و نفوذپذیری آب و هوادر خاک و کاهش تراکم خاک می‌شود (Scheu, 2003). مورچه‌ها با ایجاد لانه‌ها و تونل‌های گسترده، ذرات خاک را مخلوط

کرده و مواد آلی سطحی رابه عمق خاک منتقل می‌کنند که این امر موجب بهبود ظرفیت نگهداری آب و افزایش تهویه ریشه‌های گیاهان می‌شود (Lavelle, P., & Spain, A. V 2001).

حشرات خاکزی همچنین با تجزیه مواد آلی و تبدیل آن‌ها به هوموس، چرخه عناصر مغذی مانند نیتروژن، فسفر و کربن را تسریع می‌کنند (Edwards et al., 2010). مطالعات تجربی نشان داده‌اند که حضور جمعیت‌های متنوع حشرات خاکزی در خاک‌های زراعی، سبب افزایش محتوای هوموس و ظرفیت تبادل کاتیونی خاک می‌شود و سلامت عمومی اکوسیستم خاک را ارتقا می‌دهد (Barros et al., 2016). علاوه بر این فعالیت حشرات خاکزی در پراکندگی میکروارگانیسم‌ها مفید خاک نقش دارد، زیرا بسیاری از باکتری‌ها و قارچ‌ها با مواد دفعی و تونل‌های حشرات توزیع می‌شوند و این امر به تجزیه سریع‌تر مواد آلی و افزایش باروری خاک کمک می‌کند (Decaëns et al., 2004). بنابراین، این فعالیت‌ها نشان می‌دهد که حشرات خاکزی نه تنها به عنوان شاخص‌های زیستی برای ارزیابی سلامت خاک عمل می‌کنند بلکه نقش مستقیم در بهبود کیفیت، باروری و پایداری اکوسیستم خاک دارند (Lal, R 1988).

حشرات خاکزی به عنوان زیست‌نشانگرهای کیفیت خاک زیست‌نشانگرها موجوداتی هستند که تغییرات جمعیتی و رفتاری آن‌ها می‌تواند به طور مستقیم با تغییرات محیطی و کیفیت اکوسیستم مرتبط باشد (McGeoch, 1998). مطالعات نشان می‌دهد که کاهش تنوع و فراوانی حشرات خاکزی اغلب با فرسایش خاک، آلودگی شیمیایی و کاهش مواد آلی مرتبط است (Nsabimana, D 2018). بنابراین این پایش این حشرات می‌تواند ابزار مؤثری برای شناسایی مناطق تحت فشار انسانی و ارزیابی اقدامات مدیریت خاک فراهم آورد (Collins, et al., 2021). تحقیقات علمی، گونه‌های مختلف حشرات خاکزی به عنوان شاخص‌های زیستی مورد استفاده قرار گرفته‌اند. برای مثال، پادمان‌ها (Collembola) به دلیل حساسیت بالا به آفت‌کش‌ها و آلاینده‌های خاک، یکی از گروه‌های شاخص محسوب می‌شوند؛ مطالعات نشان داده‌اند که کاهش جمعیت و تغییر در تنوع گونه‌ای پادمان‌ها می‌تواند به عنوان شاخصی برای آلودگی شیمیایی و کاهش کیفیت خاک استفاده شود (Fiera, C 2009).

همچنین، سوسک‌های خانواده Carabidae نیز به عنوان زیست‌نشانگرهای مؤثر برای حضور آلاینده‌ها، از جمله میکروپلاستیک‌ها، مورد بررسی قرار گرفته‌اند. تحقیقات نشان داده‌اند که تغییرات جمعیت این سوسک‌ها با میزان آلودگی خاک همبستگی دارد و می‌تواند برای پایش اکولوژیکی خاک به کار رود (Staczek et al., 2025). علاوه بر این، سوسک‌های خرطومی (Scarabaeidae) به ویژه لاروهای آن‌ها به تغییرات فیزیولوژیکی و سلولی در مواجهه با آلودگی خاک پاسخ می‌دهند، که این ویژگی آن‌ها رابه شاخصی مناسب برای ارزیابی اثرات آفت‌کش‌ها و آلاینده‌ها بر اکوسیستم خاک تبدیل می‌کند (Hussein et al., 2025).

حشرات خاکزی نه تنها شاخص‌های حساس و قابل اعتمادی برای پایش کیفیت خاک هستند، بلکه اطلاعات ارزشمندی درباره تأثیر فعالیت‌های انسانی، آلودگی‌ها و تغییرات اکوسیستم‌های خاکی ارائه می‌دهند. بنابراین، استفاده از حشرات خاکزی به عنوان زیست‌نشانگر می‌تواند به برنامه‌ریزی‌های مدیریتی و حفاظت از منابع خاک کمک شایانی کند. استفاده از حشرات خاکزی به عنوان زیست‌نشانگر می‌تواند به برنامه‌ریزی‌های مدیریتی و حفاظت از منابع خاک کمک شایانی کند، زیرا این موجودات قادرند به سرعت نسبت به تغییرات محیطی واکنش نشان دهند و هشدارهای اولیه در مورد کاهش کیفیت خاک را آشکار سازند (Collins, et al., 2021). چنین داده‌هایی به مدیران منابع طبیعی امکان می‌دهد تا اقداماتی همچون کاهش مصرف نهاده‌های شیمیایی، افزایش پوشش گیاهی و به کارگیری روش‌های کشاورزی حفاظتی را در اولویت قرار دهند (Fiera, C 2009).

در ایران، با توجه به چالش‌هایی نظیر بیابان‌زایی، کاهش ماده آلی خاک و مصرف بالای کود و سموم شیمیایی، استفاده از حشرات خاکزی به عنوان شاخص‌های زیستی می‌تواند ابزار مؤثری برای ارزیابی سلامت خاک‌های زراعی و مرتعی باشد. تلفیق داده‌های حاصل از پایش حشرات خاکزی با سیاست‌های کشاورزی پایدار و مدیریت منابع طبیعی در ایران می‌تواند رویکردی نوین برای افزایش بهره‌وری، کاهش فشارهای انسانی و حفاظت بلندمدت از خاک به عنوان یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های طبیعی کشور فراهم سازد.

کاربردهای زیست‌فناوری خاک

زیست‌فناوری خاک شاخه‌ای میان‌رشته‌ای از علوم خاک، بوم‌شناسی و زیست‌فناوری است که با هدف بهبود کیفیت، پایداری و بهره‌وری خاک از موجودات زنده و فرآیندهای زیستی استفاده می‌کند (Gadd, 2004). در این حوزه، ارگانیسم‌های خاکزی از

جمله باکتری‌ها، قارچ‌ها و به‌ویژه حشرات خاکزی، به‌عنوان عوامل کلیدی در تجزیه موادآلی، بازچرخانی عناصر غذایی، اصلاح ساختار خاک و کاهش اثرات آلاینده‌های نقش می‌کنند (Lavelle et al., 2006).

حشرات خاکزی در زیست‌فناوری خاک چندین کارکرد اساسی دارند:

۱. شاخص‌های بیولوژیکی (Bioindicators) تغییر در فراوانی یا تنوع گروه‌هایی مانند Collembola و Carabidae می‌تواند به‌طور مستقیم نشان‌دهنده اثرات مصرف کودها و آفت‌کش‌ها بر سلامت خاک باشد (Collins, et al., 2021).

۲. بهبود کیفیت فیزیکی خاک: گونه‌هایی مانند سوسک‌های کودزی (Scarabaeidae) با دفن موادآلی و افزایش نفوذپذیری خاک، شرایط بهتری برای رشد گیاهان فراهم می‌کنند (Nichols et al., 2008).

۳. حذف و کاهش آلاینده‌ها: برخی گونه‌های حشرات با مشارکت در چرخه کربن و نیتروژن، اثرات منفی آلودگی‌های شیمیایی را کاهش می‌دهند و ظرفیت خودپالایی خاک را تقویت می‌کنند (Rousseau et al., 2013).

۴. مدل‌سازی و پیش‌بینی: استفاده از داده‌های حاصل از جوامع حشرات خاکزی در مدل‌های زیست‌فناورانه، امکان پیش‌بینی تغییرات کیفیت خاک در شرایط مدیریت متفاوت یا تغییرات اقلیمی را فراهم می‌آورد (Ponge et al., 2013).

یکی از نمونه‌های بارز استفاده از زیست‌فناوری خاک در ارتباط با حشرات خاکزی، مطالعه‌ای است که توسط Kayiranga و همکاران (۲۰۲۳) انجام شد. این پژوهش به بررسی اثر آلودگی خاک‌های شهری با فلزات سنگین نظیر سرب و کادمیوم بر جمعیت و تنوع گونه‌های پادمان‌ها (Collembola) و همچنین ارزیابی توان بازیابی خاک از طریق به‌کارگیری اصلاحگر زیستی بیوجار (Biochar) پرداخته است. نتایج نشان داد که با افزایش غلظت فلزات سنگین، میزان تولید مثل و رشد پادمان‌ها به‌طور چشمگیری کاهش یافته و شاخص‌های زیستی مرتبط با کیفیت خاک به سمت شرایط بحرانی حرکت می‌کنند. با این حال، افزودن بیوجار به خاک منجر به کاهش دسترسی پذیری فلزات سنگین، بهبود ویژگی‌های فیزیکی-شیمیایی خاک مانند ظرفیت نگهداری آب و افزایش کربن آلی، و در نهایت بازگشت تدریجی جمعیت پادمان‌ها به سطح طبیعی شد. این تحقیق نشان داد که تلفیق پیش‌زیستی حشرات خاکزی با روش‌های زیست‌فناورانه مانند بیوجار می‌تواند ابزاری کارآمد برای کاهش آلودگی، بهبود کیفیت زیستگاه و ارتقای سلامت کلی اکوسیستم خاک باشد. چنین رویکردی نه تنها ارزش علمی در حوزه اکولوژی خاک دارد، بلکه از منظر مدیریت عملی منابع خاک نیز بسیار کاربردی است و می‌تواند مبنای تصمیم‌گیری‌های پایدار در کشاورزی و مدیریت اراضی به‌ویژه در مناطق تحت فشار فعالیت‌های صنعتی و شهری قرار گیرد.

مطالعات انجام شده در ایران

در ایران، پژوهش‌های متنوعی درباره فون، تنوع زیستی و زیست‌شناسی پادمان‌ها و دیگر بندپایان خاکزی انجام شده است که نشان‌دهنده اهمیت این گروه در مطالعات خاکی و امکان استفاده آن‌ها به‌عنوان شاخص‌های زیستی است. بررسی‌های اولیه و فهرست‌های گونه‌ای، مانند معرفی و جمع‌آوری اطلاعات پایه‌ای مربوط به پادمان‌های ایران که توسط شایان‌مهر و همکاران ارائه شده است، پایگاه شناختی مهمی برای مطالعات اکولوژیک و پایش زیستی فراهم آورده و فهرستی از گونه‌ها و پراکنش‌های جغرافیایی را در دسترس محققان قرار داده (Nsabimana, D2018). مطالعات تکمیلی و چک‌لیست‌های اخیر نیز نشان می‌دهند که بیش از دو بیست گونه ثبت شده و ده‌ها جنس از پادمان‌ها در زیستگاه‌های مختلف کشور گزارش شده‌اند، امری که ضرورت پایش ساختاری و عملکردی این گروه‌ها را تقویت می‌کند (Najafi et al., 2023).

مطالعات میدانی در استان‌های مختلف، از جمله بررسی‌های فون پادمان در استان‌های مازندران و لرستان، تنوع و توزیع گروه‌های پادمان رادر اکوسیستم‌های جنگلی و کشاورزی مورد ارزیابی قرار داده و نشان داده‌اند که ترکیب گونه‌ای و تراکم پادمان‌ها با نوع پوشش گیاهی، ترکیب خاک و مدیریت اراضی در همبستگی است (Nsabimana, D 2018, Nsabimana, D 2018). علاوه بر پادمان‌ها، پژوهش‌های دیگری نیز به بررسی کنه‌ها و سایر بندپایان خاکزی پرداخته‌اند که وجود و تغییرات آن‌ها را در پارامترهای محیطی مختلف گزارش کرده‌اند؛ این تحقیقات مبنای فنی لازم برای کاربرد آن‌ها به‌عنوان شاخص زیستی را فراهم می‌کنند (Manu et al., 2022).

اگرچه بیشتر مطالعات ایرانی تاکنون بر روی توصیف گونه‌ای، چک‌لیست‌ها و الگوهای توزیع مکانی-فصلی متمرکز بوده‌اند، چندین پایان‌نامه و مقالات ک بر روی نیز نشان داده‌اند که تغییرات جوامع حشرات خاکزی می‌تواند به‌عنوان نشانگرهای محلی فشارهای محیطی (مانند تغییر کاربری زمین، شخم شدید یا مصرف غیرمجاز آفت‌کش‌ها) به‌کار رود؛ برای مثال پژوهش‌های مزرعه‌ای

در سیستم‌های زراعی نشان دادند که سیستم‌های مدیریتی مختلف (ارگانیک در برابر متعارف) بر تنوع و فراوانی حشرات خاکزی تأثیر قابل توجه دارند و این تفاوت‌ها قابل استفاده در برنامه‌ریزی مدیریتی است (Rad et al., 2019). به علاوه، مطالعات اخیر که از روش‌های جدیدی مانند بارکدینگ DNA برای شناسایی گونه‌ها استفاده کرده‌اند، امکان پایش سریع تر و دقیق تر جوامع حشرات خاکزی را فراهم آورده و ابزارهای لازم برای کاربردهای زیست‌نشانی در ایران را توسعه داده‌اند (Saber-Pirooz et al., 2024).

در زمینه کاربرد عملی به عنوان شاخص زیستی، باید توجه کرد که در ایران هنوز مطالعات بلندمدت و مداخلاتی که به طور صریح از حشرات خاکزی برای ارزیابی اقدامات اصلاحی خاک (مثلاً اصلحگرها، کاهش آفت‌کش، یا تکنیک‌های زیست‌فناورانه مانند بیوپلانت) استفاده کنند، نسبتاً محدود است؛ بیشتر تحقیقات موجود توصیفی یا مقایسه‌ای هستند. با این وجود، وجود چک‌لیست‌های گونه‌ای گسترده و مطالعات محلی متعدد (به ویژه روی *Collembola* و گروه‌های مرتبط) زیرساخت لازم برای اجرای مطالعات کاربردی و آزمایش‌های میدانی (مانند پایش اثر کود/سم یا ارزیابی بازیابی خاک) را فراهم می‌آورد (Shayanmehr, 2013).

نتیجه‌گیری

حشرات خاکزی به عنوان اجزای کلیدی اکوسیستم‌های خاکی، نه تنها در فرآیندهای بنیادینی مانند تجزیه مواد آلی، بازچرخانی عناصر غذایی و بهبود ساختار خاک نقش ایفای می‌کنند، بلکه به دلیل حساسیت بالای خود به تغییرات محیطی، ابزار ارزشمندی برای پایش و ارزیابی کیفیت خاک محسوب می‌شوند. شواهد علمی نشان می‌دهد که استفاده از این موجودات به عنوان زیست‌نشانگر، امکان شناسایی سریع تغییرات ناشی از فعالیت‌های انسانی، آلودگی‌های شیمیایی و مدیریت نامناسب اراضی را فراهم می‌آورد و می‌تواند مبنای تصمیم‌گیری برای رویکردهای اصلاحی و زیست‌فناورانه باشد. در ایران، با وجود تنوع اقلیمی و خاکی گسترده، پژوهش‌های انجام‌شده عمدتاً بر جنبه‌های توصیفی و فهرست‌برداری گونه‌ای متمرکز بوده‌اند. هرچند این مطالعات پایه‌ای اهمیت بسیاری در شناخت فون حشرات خاکزی دارند، اما گذار از سطح توصیف به سمت کاربرد عملی در مدیریت پایدار خاک ضروری است. به ویژه در شرایطی که کشور با چالش‌هایی نظیر کاهش ماده آلی خاک، مصرف بالای نهاده‌های شیمیایی، بیابان‌زایی و فشارهای ناشی از تغییر کاربری زمین روبه‌روست، بهره‌گیری از ظرفیت حشرات خاکزی در قالب رویکردهای زیست‌فناورانه (مانند پایش اثرات کود و آفت‌کش، ارزیابی تأثیر اصلاحگرهایی نظیر بیوپلانت، و مدل‌سازی اکولوژیک) می‌تواند مسیر تازه‌ای برای مدیریت منابع خاک فراهم سازد. نتایج مطالعات جهانی و شواهد محدود داخلی نشان می‌دهد که ادغام پایش زیستی حشرات خاکزی با سیاست‌های کشاورزی پایدار، می‌تواند منجر به بهبود بهره‌وری، افزایش سلامت اکوسیستم خاک، کاهش فشارهای انسانی و حفاظت بلندمدت از خاک به عنوان یکی از سرمایه‌های حیاتی کشور شود. بنابراین، توسعه تحقیقات میان‌رشته‌ای، طراحی آزمایش‌های میدانی بلندمدت و استفاده از فناوری‌های نوین (مانند بارکدینگ DNA و مدل‌های زیست‌فناورانه) می‌تواند آینده‌ای نویدبخش برای مدیریت علمی و پایدار خاک در ایران رقم بزند.

فهرست منابع

- Bardgett, R. D., & Van Der Putten, W. H. (2014). Belowground biodiversity and ecosystem functioning. *Nature*, 515(7528), 505-511.
- Biological reviews, 73(2), 181-201.
- Collins, M. K., Magle, S. B., & Gallo, T. (2021). Global trends in urban wildlife ecology and conservation. *Biological Conservation*, 261, 109236.
- Decaëns, T., Jiménez, J. J., Barros, E., Chauvel, A., Blanchart, E., Fragoso, C., & Lavelle, P. (2004). Soil macrofaunal communities in permanent pastures derived from tropical forest or savanna. *Agriculture, ecosystems & environment*, 103(2), 301-312.
- Delgado-Baquerizo, M., Reich, P. B., Trivedi, C., Eldridge, D. J., Abades, S., Alfaro, F. D., ... & Singh, B. K. (2020). Multiple elements of soil biodiversity drive ecosystem functions across biomes. *Ecology and urban planning. Biodiversity & Conservation*, 8(1), 119-131.
- Barros, E., Taboada, M. A., & Lavelle, P. (2016). Earthworm activity and its effect on soil organic matter and nutrient cycling in agroecosystems. *Applied Soil Ecology*, 98, 85-94.
- [https://doi.org/10.1016/j.apsoil.2015.09.011] [https://doi.org/10.1016/j.apsoil.2015.09.011]

- Edwards, C. A., Arancon, N. Q., & Sherman, R. L. (Eds.). (2010). *Vermiculture technology: earthworms, organic wastes, and environmental management*.
- Fiera, C. (2009). Biodiversity of Collembola in urban soils and their use as bioindicators for pollution. *Pesquisa Agropecuária Brasileira*, 44, 868-873.
- Gadd, G. M. (2004). Mycotransformation of organic and inorganic substrates. *Mycologist*, 18(2), 60-70.
- Guéi, A. M., & Tondoh, J. E. (2012). Ecological preferences of earthworms for land-use types in semi-deciduous forest areas, Ivory Coast. *Ecological Indicators*, 18, 644-651.
- Hussein, H. S., Nasser, T. A., Saad, M., Abo-Shanab, A. S., & El-Samad, L. M. (2025). Physiological, molecular and histological response of *Pentodon bispinosus* larvae (Coleoptera: Scarabaeidae) as a novel bioindicator for soil pollutants. *Scientific Reports*, 15(1), 31173.
- Lal, R. (1988). Effects of macrofauna on soil properties in tropical ecosystems. *Agriculture, ecosystems & environment*, 24(1-3), 101-116.
- Langraf, V., Petrovičová, K., Schlarmanová, J., David, S., Avtaeva, T. A., & Brygadyrenko, V. V. (2021). Assessment of soil quality in agroecosystems based on soil fauna. *Biosystems Diversity*, 29(4), 319-325.
- Lavelle, P., & Spain, A. V. (2001) Ding, J., Gower, J. E., & Schmidt, D. S. (2006). Springer Science+ Business Media, LLC. *Multivariate Public Key Cryptosystems*.
- Lavelle, P., & Spain, A. V. (2001). *Soil ecology*. Dordrecht: Springer Netherlands.
- Lavelle, P., Decaëns, T., Aubert, M., Barot, S., Blouin, M., Bureau, F., ... & Rossi, J. P. (2006). Soil invertebrates and ecosystem services. *European journal of soil biology*, 42, S3-S15.
- Lavelle, P., Decaëns, T., Aubert, M., Barot, S., Blouin, M., Bureau, F., ... & Rossi, J. P. (2006). Soil invertebrates and ecosystem services. *European journal of soil biology*, 42, S3-S15.
- Manu, M., Bîrsan, C. C., Chiriac, L. S., & Onete, M. (2022). Acarological characterisation (Acari: Mesostigmata) of an urban green area in Bucharest, Romania. *Scientific Papers. Series D. Animal Science*, 65(1).
- McGEOCH, M. A. (1998). The selection, testing and application of terrestrial insects as bioindicators. *Biological reviews*, 73(2), 181-201.
- McGEOCH, M. A. (1998). The selection, testing and application of terrestrial insects as bioindicators. *Nature ecology & evolution*, 4(2), 210-220.
- Nsabimana, D. (2018). Use of soil and litter arthropods as biological indicators of soil quality in forest plantations and agricultural lands: A Review.
- Nsabimana, D. (2018). Use of soil and litter arthropods as biological indicators of soil quality in forest plantations and agricultural lands: A Review.
- Nsabimana, D. (2018). Use of soil and litter arthropods as biological indicators of soil quality in forest plantations and agricultural lands: A Review.
- Ponge, J. F., Pérès, G., Guernion, M., Ruiz-Camacho, N., Cortet, J., Pernin, C., ... & Cluzeau, D. (2013). The impact of agricultural practices on soil biota: a regional study. *Soil Biology and Biochemistry*, 67, 271-284.
- Rad, M. M., Moghaddam, P. R., Parsa, M., Asadi, G. A., & Shahnoshi, N. (2019). Insect's biodiversity in conventional and organic agro-ecosystems for wheat (*Triticum aestivum* L.) and potato (*Solanum tuberosum*) in Fariman region..
- Rousseau, L., Fonte, S. J., Tellez, O., van der Hoek, R., & Lavelle, P. (2013). Soil macrofauna as indicators of soil quality and land use impacts in smallholder agroecosystems of western Nicaragua. *Ecological indicators*, 27, 71-82.
- Scheu, S. (2003). Effects of earthworms on plant growth: Patterns and perspectives. *Pedobiologia*, 47(5-6), 846-856. <https://doi.org/10.1078/0031-4056-00255>
- Staczek, F. M., & Mborá, D. N. (2025). Microplastics inhibit the decomposition of soil organic matter by adult darkling beetles (Coleoptera: Tenebrionidae). *Environmental Entomology*, 54(1), 86-100.

Ecosystem Functions of Soil-Dwelling Insects as Bioindicators of Soil Quality: From Biodiversity to Sustainable Biotechnology

Mohammad Mahdi Rabieh

Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, University of Birjand, Birjand, Iran. Email (mmrabie@birjand.ac.ir)

Abstract

Soil-dwelling insects play a key role in maintaining the sustainability of soil ecosystems by improving soil structure, aeration and permeability through activities such as tunneling, particle mixing, and organic matter redistribution. By accelerating organic matter decomposition and dispersing beneficial microorganisms, these organisms enhance nutrient cycling, fertility, and overall soil health. Due to their high sensitivity to

environmental changes groups such as Collembola, Carabidae, and Scarabaeidae beetles are recognized as effective bioindicators for assessing soil quality and can provide early warnings of pollution and anthropogenic pressures.

In Iran, the high diversity of soil insects, particularly Collembola and other soil arthropods, offers valuable opportunities for biological monitoring and soil management. Although most studies have so far focused on descriptive surveys and species inventories, the existing data provide a solid foundation for practical applications in evaluating environmental pressures and soil restoration. Soil biotechnology, utilizing soil insects and other organisms such as through the application of biochar can enhance soil quality, sustainability, and self-purification. Integrating biological monitoring of soil insects with biotechnological approaches can support sustainable soil management, increase productivity and ensure long-term conservation of soil resources in Iran.

Keywords:Soil-dwelling insects·Soil bioindicators·Soil quality and health·Soil biodiversity·Soil biotechnology